

Fabrik

2003-2006

”Fabrik är en liten, egensinnig konst- och litteraturtidskrift med bas i Malmö. De två redaktörerna, Jenny Rosengren och Sara Gunn, är uppenbarligen måna om att tidskriften inte ska stelna i formen. Istället för att fastna i återkommande avdelningar och utdragna artikelserier är Fabrik i ständig förvandling. Ett nummer kan vara allt från ett sex meter långt dragspelsveckat blad med poesi och bildkonst till ett två timmar långt P3-program med musik och intervjuer. Ändå har Fabrik en egen omiskännlig ton som kännetecknas av en öppenhet för det lekfulla och prövande – gärna med nordisk anknytning.”

Petter Bengtsson,
Smålandsposten, 061114.

”Jag skulle vilja påstå att Fabrik är ett konstverk i sig. Fokus har hela tiden legat på litteratur och konst, men betoningen har på sistone förskjutits mot det senare. Det handlar inte om konst på ett teoretiskt plan; Fabrik publicerar bilder utan kommentarer och analyser. Den närmast arkitektoniska utformningen av tidskriften förstärker gallerikänslan.”

Annika J Hagström,
Helsingborgs Dagblad, 050616.

”Tidskriften Fabrik, som produceras ideellt av Sara Gunn och Jenny Rosengren, är ett forum för ord och bild som bygger på nätverkande och i själva objektet gestaltar arbetsprocessen. Varje nummer är en artefakt som kan bestå av bilder och texter som syfts samman med sytråd eller, som till ett av deras andra nummer, packats ihop till ett litet paket med snöre runt.”

Annika Öhrner,
“Efter postmodernismen: Om möjliga och omöjliga strategier i svensk samtidskonst”,
Modernautställningens Katalog,
Moderna Museet, 2006.

”Tidskriftet Fabrik er en eksklusiv lille sag med bas i Malmö. Fire numre har de to redaktører Sara Gunn og Jenny Rosengren foreløbig sendt på banen – hver gang i nyt udstyr og format. Og man kan kun rose redaktørerne for deres konsekvente vilje til fornyelse. Med Fabrik er der åbnet en ny bro mellem artist's books og tidsskrifter.”

Martin Deichmann,
Afsnit P, 040826.

LET'S GET SERIOUS AND FALL IN LOVE

Redaktörerna för tidskriften Fabrik, Sara Gunn och Jenny Rosengren, intervjuas av David Bergman.

Sedan starten 2003 har Sara Gunn och Jenny Rosengren publicerat arbeten av nära 200 konstnärer, musiker och poeter. I början av 2006 producerade de ett två timmar långt radioprogram för P3 och senare under hösten presenterade de Fabriks första bokutgåva, This Is Know, med 220 helsidesbilder av 50 inbjudna konstnärer.

DB: Berätta om This Is Know.

JR: Jag vill hela tiden göra nytt och det kändes nytt att göra en bok. Det var också roligt att fokusera helt på teckning och att samla massvis med otroligt fina bilder på samma ställe. Jag blir fortfarande helt lycklig av till exempel serien med Morten Scheldes fyra bilder som Sara och jag har valt ut. Jag har klippt ut den och spikat upp på väggen vid min dator.

SG: På min vägg finns sedan i går kväll nitton teckningar och högst upp, på toppen av myllret, har jag placerat Sara Nilssons teckning av en man som får ett vedträ i hjärtat.

DB: Vad är Fabrik?

SG: Vi varierar alltid våra berättelser om Fabrik när vi skriver pressmeddelanden, men oftast håller vi dem ganska korta med enkla meningar som är lätta för journalister att kopiera. Fabrik är mitt sätt att i förlängningen slippa arbeta med annat. Fabrik är när vi åkte till Malmö mitt i natten och plötsligt krockade med en älg. Fabrik är en fantastisk komposition av bilder och föreställningar, konst, poesi, musik, experiment och händelser. Jag skulle vilja ge den till alla jag känner.

JR: Fabrik är en diabildsprojektor och vi är de som växlar bilder. Fabrik är Sara och jag vid mitt köksbord klockan fem på morgonen, klick, Fabrik är en by vid en sjö, klick, Fabrik är alla breven på danska, klick, Fabrik är bråka med tryckeriet, klick, Fabrik är Sara som skrattar. Men Fabrik är också administrativt och planerande. Samtidigt. Jag registrerar prenumerationer, svarar på brev, gör bokföring, skickar beställningar, planerar, diskuterar med Sara, tar reda på saker, betalar räkningar, ringer samtal. Jag tycker inte alls om att prata i telefon men ibland ringer jag samtal. Det är det värsta när jag måste ringa. Ibland erbjuder sig Sara att ringa samtal som egentligen är mina. Det är det bästa.

DB: Hur hittar ni de personer som ni arbetar med?

SG: När både Jenny och jag märker att vi vill göra på ett visst sätt, ta kontakt med en särskild person eller publicera vissa bilder eller texter, så litar jag på att det är rätt. Det spelar egentligen ingen roll för mig hur vi hittar dit eller jag vet inte hur vi gör det, men när vi väl har hittat någon så känner jag mig ofta helt säker på att vi har det.

JR: När vi sedan vet vilka vi vill arbeta med så delar vi upp vem som ska kontakta vem. Det är tråkigt när Sara får någon som jag också är nyfiken på. Det har till exempel råkat bli så att Sara har fått alla i Norge. Det känns lite orättvist.

SG: Vi skulle ha gått på den där konserten med Erlend Øye som jag ville gå på. Då kunde du ha fått honom.

DB: Varför dröjer det så länge mellan Fabriks olika nummer?

SG: Jag försöker att undvika känslan av deadline, även om folk ofta hör av sig och frågar när nästa nummer kommer.

JR: Vi kan fundera väldigt länge på till exempel marginaler och papper och hur man kan tjäna så mycket pengar som möjligt. Att vi låter arbetet ta sin tid handlar också om hur vi är mot dem som vi arbetar med och mot varandra.

SG: Att vi funderar på pengar handlar också om att vi är väldigt bra strateger och ännu bättre på att trixa med siffror så att de stämmer överens med våra intentioner.

JR: Om budgeten inte stämmer stryker vi utgifterna.

DB: Hur ser Fabriks planer inför framtiden ut?

JR: Vad jag vill brukar växa fram ur samtalen med Sara men just nu tänker jag att jag vill lära mig mer om Danmark och Norge och Island och Finland och resten av världen.

SG: Jag vill öppna bokhandel, teckna och bli bättre på norska.

DB: Vill ni resa mer?

SG: Ja, tack. Vad sägs om Istanbul?

JR: Vi kan guida.

”Innehållet är omväxlande exakt, extatiskt, exotiskt, extremt och existentiellt, och ger därmed en exceptionell bild av teckningens starka ställning på den samtida konstscenen. Bland mina favoriter finns Sara Erikssons porträtt av unga kvinnor som imiterar djurposer, en absurd bild av identitetsskapandets maskerad, och Emma Åkermans myllrande sagolandskap. Kan man önska sig mer?”

Bo Madestrand,
Dagens Nyheter, 061214.

Fabrik 2-3.06

THIS IS KNOW

Fabriks första bokutgåva, This Is Know, visar 220 helsidesverk av 50 inbjudna konstnärer. Genom hela boken sträcker sig mängder av olika teckningar av bl.a. Lisa Jeannin, Kim Hiorthøy, Sara Eriksson, Amy Cutler, Morgan Schagerberg, Yokoland, Christina Hamre och Jockum Nordström.

This Is Know är en samlad plats där olika generationer möts, där mängden av varierande uttryck och röster framträder genom sig själva och av varandra, samtidigt som hantverket fortfarande är gemensamt.

This Is Know fungerar även som katalog för den svenska samlingsutställningen Moderna Fabler, som bl.a. visas på Bohusläns Museum, Uddevalla (2006), Konsthallen Millesgården, Stockholm, Sundsvalls Museum, Sundsvall och Karlskrona Museum, Karlskrona (2007).

Samtliga medverkande i This Is Know: Amy Cutler, Andreas Korsár, Andreas Nilsson, Andreas Roth, Ann Böttcher, Anna Ling, Astrid Svangren, Bo Melin, Bruno Knutman, Carl Hammoud, Christina Hamre, Coco Moodysson, Elina Merenmies, Emma Åkerman, Eva Björkstrand, Fredrik Andersson, Gertrud Alfredsson, Hampus Pettersson, Helena Roos, Jockum Nordström, Johan Zetterquist, Julie Nord, Kaspar Bonnén, Katarina Lönnby, Katja Tukiainen, Kim Hiorthøy, Kristina Abelli Elander, Kristoffer Busch, Linda Spåman, Linnea Sjöberg, Lisa Jeannin, Liv Tandrevold Eriksen, Lotta Antonsson, Magnus Voll Mathiassen, Maria Johansson, Maria Lindberg, Mats G Bengtsson, Morgan Schagerberg, Morten Schelde, Ola Åstrand, Oskar Korsár, Patric Larsson, Ragnar Persson, Sara Eriksson, Sara Nilsson, Tal R, Ulf Kihlander och Yokoland (Aslak Gurholt Rønsen och Espen Friberg).

THIS IS KNOW

THIS IS KNOW

FABRIK

”Det är den tecknade bilden som står i fokus; i katalogen hittas utöver de 26 konstnärer som medverkar i Moderna Fabler ytterligare 22 namn. Fabrik har i flera av sina senaste nummer riktat ljuset mot nordisk konst i allmänhet och ung norsk konst i synnerhet. Även i detta nya dubbelnummer är många norska konstnärer representerade – bland dessa Kim Hiorthøy, konstnärduon Yokoland och Magnus Voll Mathiassen – men bland namnen finns också många danska och finska konstnärer. Med sedvanlig fingertoppkänsla har Fabriks redaktörer Sara Gunn och Jenny Rosengren valt intressanta tecknare som tillsammans fyller de 220 sidorna.”

Annika J Hagström,
Helsingborgs Dagblad, 061023.

LJUNGEN BLAND KLIPPORNA LYSER LILA

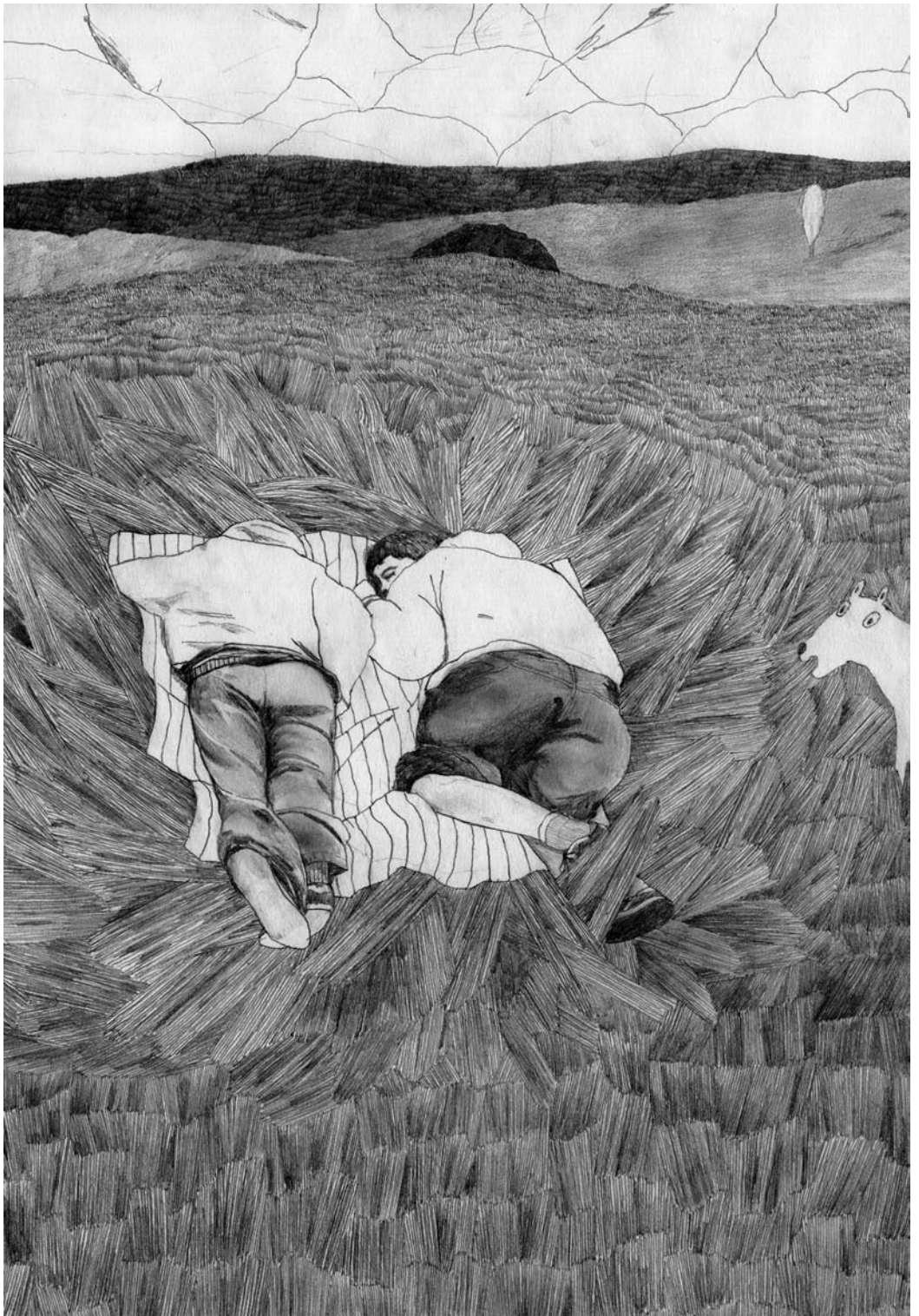
FABRIK 1.06

I april 2006 producerade Sveriges Radios P3 den sjunde utgåvan av Fabrik, Ljungen Bland Klipporna Lyser Lila, en två timmar lång föreställning, där olika platser, ljud, musik och berättande framträder i ett kollage av kärlek, vansinne, tillit, närvaro.

I Ljungen Bland Klipporna Lyser Lila medverkar **Jenny Rosengren**, redaktör för tidskriften Fabrik, **Joakim Haugland**, grundare till skivbolaget Smalltown Supersound, **Lukas Moodysson**, regissör, manusförfattare och poet, **Mattias Alkberg**, poet och musiker i Bear Quartet och Mattias Alkberg BD, **Miranda July**, regissör och konstnär, **Sara Gunn**, redaktör för tidskriften Fabrik och **Thyra Hilden**, konstnär, samt med musik: **Alog**, **Anna Ternheim**, **Blonde Redhead**, **Bonnie Prince Billy**, **The Books**, **Bright Eyes**, **Claus Beck-Nielsen Memorial**, **Emmon**, **Erik De Vahl**, **Frida Hyvönen**, **Hanna Hartman**, **Hans Appelqvist**, **Jazzkammer**, **Jens Lekman**, **Joanna Newsom**, **Kevin Blechdom**, **Martha Wainwright**, **Meredith Monk**, **Merit Hemmingsson**, **Michael Andrews**, **Michael Meldrum**, **Mr Perfekt**, **Son of Clay**, **Sonic Youth & Mats Gustafsson**, **Sten Hansson**, **Susan Philipsz**, **Timo Räisänen**, **Under byen** och **Yuichiro Fujimoto**.

Anne Szefer Karlsen er en reisefantast og reiser bort fra og tilbake til Bergen, der hun bor og arbeider, så ofte som mulig. **Annette Saugestad Helland** har lenge vært opptatt av å tegne mennesker i storbyen og møter med og mellom dem som man bare ser i et glimt. **Astrid Svangren** tecknar och målar på dukar, akrylglas, laminat och speglar. **Ditte Lyngkær Pedersen** arbejder med video, installation, text og det neurologiske fænomen synæstesi som betyder samsansning. **Elina Merenmies** creates pictures occupying a sphere between dreams and nightmares. **Fia-Stina Sandlund** kombinerar fri konst med journalistik och aktivism. **Fredrik Nyberg** arbetar med ord och ljud. **Gardar Eide Einarsson** arbeider med video, fotografi og installasjoner. **Hege Woxen** bruker kommaet for å skape pause, fortetning og nivåforskjell. **Hilde Rognskog** arbeider med installasjoner hvor temaer er f.eks. statistikker, managementretorikk og arbeidsliv. **Josefin Finér** gör fanzines, så som t.ex. Shocking Poison och Fittzine, samt spelar i bandet Våld. **Katja Høst** undersøker den personlige identitetens grenser og begrensninger. **Lina Selander** arbetar mestadels med video, fotografi, text och ljud, genom vilka hon studerar det poetiska spelet mellan abstraktion och narration samt tidens och minnets förvandling, upplösning, tvång och intensitet. **Line S Karlström** gör konst, kläder och text. **Malin Arnell** är halvprivilegierad vit västerländsk medelklassad ickeheterosexuell syster med överväldigande kärlek till överträdelser gränsfall psykfall och alla andra onämnbare ickepositioners möjliga farliga fall. **Malin Johansson** arbetar med kollage och teckning. **Magnus Alexandersson** arbetar med teckning och måleri. **Magnus Voll Mathiassen** jobber med grafisk form i sin videste betydning. **Mamma Andersson** gör kollagemålningar med björkar, skulpturer och blanka sjöar som ligger i lager på lager, bredvid fast åtskiljda. **Maria Finn** arbetar med fotografi och teckning. **Marte Huke** er opptatt av å utforske både ordenes betydning og klang, og arbeider ofte med språket som beskriver de nærmeste omgivelsene: naturen, hjemmet og kroppen. **Mohamed Omar** bokdebuterade med diktsamlingen Tregångare. **Nina Hemmingsson** skapar serier, tecknar och illustrerar. **Nina Wähä** skriver berättelser, gör huvudrollen som Maja i filmen Babylonsjukan och spelar bas och sjunger i bandet Hello Musiclovers. **Ragnar Persson** tecknar, mycket. **Sara Berner** arbetar med textil som material, redskap och språk. **Sara Hallström** skriver på en bok som ska följa på hennes tidigare. **Saskia Holmkvist** utgår från fiktionens och dokumentärens språk för att uppmärksamma den skenbara verklighet som presenteras för oss. **Suraya Sidhu Singh** lived in Malmö in 2003. **Terje Nicolaisen** har som utgangspunkt at skisser og forslag til kunstverk ofte har en verdi, som av og til kan overstige det ferdige kunstverket. **Tobias Rydén** har skrivit romanen Osynligheten, om meddelanden skrivna i marginaler i böcker, på elskåp och i sms. **Vibeke Tandberg** arbeider med å utforske identitet og jegets fleksibilitet. **Ylva Westerlund** analyserar förhållanden mellan olika begrepps- och representationssystem genom att skapa analogier mellan tillsynes motsatta ideologiska ståndpunkter.

FABRIK 2-3.05

”Fabrik är egentligen ingen tidskrift. Den är ett konstverk. Fabrik har funnits i två år och hittills har det kommit sex nummer. Det senaste dubbelnumret för tankarna till skolans spiralblock. Man kan bläddra fram vilken sida som helst och den funkalar utmärkt som framsida. Det är tjocka blad och redaktörerna Sara Gunn och Jenny Rosengren har gjort ett fantastiskt jobb och fått 35 konstnärer, poeter och författare från Norden med omnejd att medverka. Det är många sidor där poesi, monologer, bilder och teckningar samsas tätt, tätt ihop. Men det blir inte hoptryckt och plottrigt, för nej, kanske låter det som en utarbetad klyscha men i senaste numret finns något för alla.”

Tuva Klinthäll,
Smålandsposten, 051220.

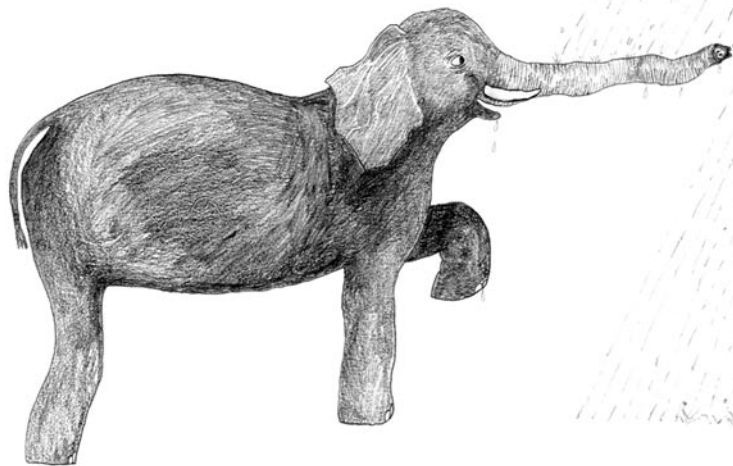

Flera av de medverkande är unga, nya konstnärer, författare och poeter, vilka själva har tagit kontakt med redaktionen och önskat samarbete. Till det yttre liknar Fabrik 2-3.05 ett klassiskt tidskriftsformat men spiralryggen gör att läsaren själv kan bestämma vilken av numrets sidor som ska vara framsida. Det går att börja var som helst i myllret av fotografier, dikter, teckningar, projekt och noveller, för att sedan fortsätta vidare genom numret, som är helt på samma gång som det är spritt. Genom den grafiska formgivningen, där olika verk har vävts samman och fått möta varandra, uppstår ett gemensamt berättande av olika röster, tätt, tätt samlade, på många sidor.

FABRIK 1.05

Fabrik 1.05 är en inslagen present av bilder och texter. När bandet knyts upp och pappret vecklas ut, blir omslaget en bild av Kaspar Bonnén, en berättelse av Karin Solberg och texter av Pedro Carmona-Alvarez och Kurt Johannessen. Inuti paketet finns fotografier, teckningar, former och kollage av Annika von Hausswolff, Björn Kristensson, Gunvor Nervold Antonsen, Jenny Rosengren, Kristoffer Busch, Lisa Jeannin och Sara Gunn. När alla bilderna förs samman och vänds, blir de en historia av Astrid Svangren.

Genom olika brev och recensioner har vi förstått att många ser på Fabriks bilder som i första hand illustrationer till texter och inte som bilder med egna röster och berättelser. Det kan vara intressant hur bilder och annat material tolkas och förstås i relation till det som finns intill, men det kan därför också kännas märkligt att den sortens tolkningsramar inte används i lika stor utsträckning för att förhålla sig till materialets avsändare och yttre form. Vi får lika ofta frågor om varför vi inte förklarar Fabriks innehåll i en ledare som varför vi ibland väljer att skriva våra namn i numrets medverkandeförteckning. För oss är Fabrik ett både personligt, gemensamt och publikt arbete, som innebär att vi aktivt ingår, påverkar och tar ansvar för det material som vi publicerar. Vi menar att vi, i utformandet och arbetet med Fabrik, tar konsekvenserna av innehållet och därför är en del av det.

I Fabrik 1.05 har vi valt att presentera fotografier, teckningar, dikter och kollage på fria ark, för att tydligare betona dem som egna berättelser i ett gemensamt sammanhang. Samtidigt som t.ex. en bild av Lisa Jeannin skulle kunna tolkas som en egen värld, så framträder hennes särskilda bildspråk ännu tydligare i relation till t.ex. Björn Kristenssons och Gunvor Nervold Antonsens. När vi arbetade med numrets olika bilder märkte vi också hur de förändrades och blev starkare i sig själva, av varandra.

Ofta arbetar vi så att vi kontaktar en eller flera personer, utifrån något som vi har sett eller kommit i kontakt med eller vill veta mer om. I vintras, när vi var i Oslo, hittade vi en bok av Kurt Johannessen och några dagar senare fick vi ett brev från Annika von Hausswolff. Under tiden som vi sedan kom att arbeta med deras material ändrades våra tidigare idéer och utifrån vad som då blev, kontaktade vi flera personer för att, tillsammans med dem, lyfta, splittra och fördjupa numret. En av fördelarna med att arbeta fritt och gemensamt är kombinationen av att både ha kontroll över den egna verksamheten och att låta den fortsätta och påverkas genom andra.

Med det här numret av Fabrik har vi vidgat vårt samarbete med norska konstnärer och poeter samt, genom Kaspar Bonnén's medverkan, flyttat in en del av Danmark. Det har varit speciellt att söka efter material på en scen som är mer ovan, för oss, än den svenska. Även om vi också söker i Sverige, så är det annorlunda att leta sig fram på en plats där nästan alla namn är nya och där vi inte har några tidigare berättelser till de personer som vi hittar. I ett annat format kunde Pedro Carmona-Alvarez dikt ha publicerats på ett uppslag tillsammans med Karin Solbergs fotografier och tydligare blivit läst intill dem. I det här numret av Fabrik finns inte den sortens bestämda form och kronologi, utan den förändras istället beroende på hur du väljer att använda dig av numret.

”I udgangspunktet er nummeret – bogstaveligt talt – inbundet i sytråd, og man tøver faktisk over for at skulle bryde seglet. Som om Fabrik skulle være mere sart i forhold til saksen end andre bøger over for papirkniven. Har man først taget skridtet, går det op for en, at Fabrik 3.04 ikke blot er håndsyet, men også harmonikaformet og således kan læses i to meget lange forløb. 2x3 meter for at være helt præcis. I sine harmonikafolder rummer det nye nummer af Fabrik en spraglet kombination af ord og bilder, af kitsch og konkret, klip og samlinger og udgør således en næsten arketypisk stemme i nordisk – hvis ikke global – samtidskunst. Blandt bidragsyderne er denne gang Kristian Lundberg, Matias Faldbakken, Sara Villius, Niklas Darke, Per Bergström og Finnchicks – sidstnævnte med fotografier af forvandlet tøj og anekdoten om en stakkel, hvis yndlingstrøje ved afhentning blevet forvandlet til en svane, han derefter dekorativt kunne vikle om maven. Og sådan er det vist i det hela taget med Fabrik – de vil hverken være svane eller ælling.”

Martin Deichmann,
Afsnit P, 040826.

FABRIK 3.04

Efter ett år i Sverige inleder Fabrik ett samarbete med norska konstnärer, poeter och musiker. I Fabrik 3.04 presenteras arbeten som går in i, och fortsätter vidare genom, varandra. Omväxlande vikta ark och trådbundna sidor, gör att numret går att dra ut likt en bälg. Fabrik 3.04 är tre meter långt, handsytt och harmonikaformat, likt ett vikspel av ord och bilder, klipp och samlingar, där tidigare medverkande bjuder in nya, utifrån tankar om sammanhang och tillhörighet. Här ger t.ex. Annika von Hausswolff plats åt Ola Åstrand, Linus Walleij bjuder in musikerkollektivet Starfield Simulation, Charlotta Rosengren lämnar utrymme till konstnärstrion Finnchicks och Karianne Stensland berättar om sitt arbete i relation till Bas Jan Aders, vilket i sin tur tolkas av Michael Leon.

”I röst och riktning är den här trycksaken fet, tät och tung. Bidragen är för det mesta avknoppningar av pågående projekt ute i verkligheten: Fantasier, fejkade händelser som nästlar sig in i vardagslivet, gripanden och hallisar.”

Aase Berg,
Expressen, 040226.

FABRIK 1-2.04

Fabrik expanderar, vidgas med ljud och blir dubbelt. I Fabrik 1-2.04 ryms en CD, nyskrivna dikter och noveller, teckningar och aktioner. Allt i ett omslag av Kim Hiorthøy och Ola Åstrand.

High Heel Sisters aktioner utgår från övertygelsen om att små medel kan åstadkomma stor skillnad. I Fabrik anländer de med motorsågar i händerna, bildar en glänta och påbörjar en ny plats, utan väggar och tak, att få lov att finnas på.

Håkan Larsson menar att du, genom att ge dig hän, kan hitta känslan av att finnas i kroppen, känslan av att du kan och samtidigt, nästan, kan ännu mer. Charlotta Rosengren kan klattra 570 meter över havet och nu planerar hon inför andra expeditioner.

Ninni Holmqvist, Gunnar Blå och Sonya Ron berättar om fantasier och Pär Hansson, Peter Mickwitz, Mattias Forshage och Linda Grip gör poesi.

Under en längre tid har Conny Karlsson samlat på sig berättelser om tillfälligheter, one night stands och kortare relationer. I Fabrik återger han sitt möte med Bernt och Gustav.

Pärre Andreasson berättar om hur bilder kan kännas och Ulf Steij, Sara Rosengren, Marianne Bengtsson och Johan Söderberg beskriver genom egna.

Lyssna till ljudet av Martin Nordbeck, Malin Svensson, Metek och Mr Perfekt.

”Bland de vackra häftade sidorna ryms både poesi, konstaktioner och samhällskommentarer. Det är lätt att bli helt såld.”

Nina Olsson,
Stick, 2:2003.

FABRIK 2.03

Det är sommar och nyfiket gult. I Fabrik 2.03 kan Kristian Lundberg när som helst nagla fast dig i världen och Julia Peirone pusslar samman bilder av människor och låter dem framträda som delar av varandras historier.

I fokus står handlingen och berättelserna, de olika rösterna som ger Fabrik riktning. Du behöver inga kompasser eller förord, varken tak eller låsta dörrar skymmer sikten. I Fabrik finns många jag men ingen plats som enbart tillhör mig.

Intill floden Spree, bakom Berlinmuren, i ett område som tidigare tjänat som ingenmansland mellan öst och väst har Adams och Bajki byggt ett hus av hittegods, flätade cykelslangar och kasserat virke. Huset står nu fritt att använda och kartan som tar dig dit finns i Fabrik.

Runo Lagomarsinos bilder tydliggör geografien som politisk; geografiska kartor skildrar varken människor eller miljöer, utan endast gränser för tillträde. Samtidigt som det offentliga rummet utgör vår tids mest åtrådda reklamplats, stängs dörrar för liv och rörelse, färg och fria spektakel. Likt en samma sorts paradox ber Akay om ursäkt för sitt affischerande genom att fortsätta affischera och Daniel och Hampus Möller söker dialog genom redan givna svar.

Katharina Tollin och Maria Törnqvist menar att det är svårare att drabba samman med en skog om alla är utklädda till träd. Via passager tecknar Alexander Hall bilder av staden och med såväl vrede som förtroende rimmor Heli och Peshi om längtan.

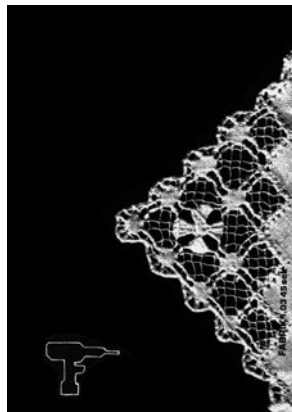
När musikern Dan Bern skriver noveller kallar han sig för Bernstein. Per Bergström har översatt hans novell ”Bang Bang”, om tjuvfäkting i Amerika. Även Caroline Hainer, Linda Grip, Patrick O’ Casey och Eva Björkstrand visar att översättningar är mer än dubbade filmer. I språnget från tidigare texter påbörjas alltid en ny text. Bokstäver flätas av Jamila genom stängsel och Catharina Gripenberg gör come back, knäpper upp bröstkorgen och hittar en nyfunnen plats. I famnen av Kerstin Björks teckningar ryms en hel Fabrik.

”Bra och etablerade författare och konstnärer presenteras jämte mer okända talanger. Fabrik har faktiskt en air av Ny generation över sig, om än diskret och utan bullrande förord och braskande egenreklam. Den lutar helt enkelt på texternas och skribenternas egna röster. Det gör den alldeles rätt i.”

Jonas Thente,
Dagens Nyheter, 030319.

”Att läsa Fabrik är som när man av någon anledning bryter muren med en tillfällig bekantskap på en tågresa. Här finns oväntade förtroenden, ett försök att tala om vem man är, och hur allting borde vara.”

Pontus Kyander,
Sydsvenska Dagbladet, 030401.

FABRIK 1.03

Genom text och bild, utblickar och samtidighet, berättar Fabrik flera berättelser, bottnar i olika bottnar och rymmer såväl allvar, galenskap som uppriktig tillit.

I Fabriks första nummer medverkar Sara Villius och Niklas Darke med nyskriven kortprosa, Andreas Korsår med teckningar och Johannes Sjögren minns en pojke som fick personlig assistent eftersom han när som helst kunde börja slåss. Författaren till ”Copyright Finns Inte”, Linus Walleij, ger tankar om vad han tidigare har skrivit. I en bildvärld som gränsar till såväl deckargåtor som konsthistoria presenterar Annika von Hausswolff fotografier, 9-åriga Nina Lindahl berättar om Schäfrar och Mauritz Tistelö säger inte åt dig att du ska affischera.

Jesper Norda föreslår att du hyr filmen ”Breakdown”, spelar filmen från början, stoppar filmen och sedan läser en av hans texter. Esther Shalev-Gerz frågade en gång Cecilia Parsberg: ”Varför tar du risker för din övertygelses skull?” Parsberg svarade inte Shalev-Gerz då, men senare skrev hon ett brev till henne. Brevet finns att läsa i Fabrik.

Tre personer sammanfördes på Vinylcaféet i Malmö: Två män och en kvinna. De hade aldrig tidigare träffats. Tanken var att de skulle diskutera kvinnans förespråkande av kvinnoseparatistisk aktivism. I Fabrik berättar de om mötet, om den diskussion som de förde. I deras berättelser står inte ämnet för diskussionen i fokus, utan deras olika upplevelser av ett och samma samtal.

Bild:

Omslag, framsida: Hendrik Zeitler

Sid 3: Magnus Voll Mathiassen, Ragnar Persson

Sid 4: Sara Nilsson

Sid 5: Ragnar Persson

Sid 7: Sara Eriksson

Sid 9: Sara Eriksson

Sid 12: Kim Hiorthøy

Sid 13: Kristoffer Busch

Sid 14: Ragnar Persson

Sid 16: Kristoffer Busch, Lisa Jeannin

Sid 23: Liv Tandrevold Eriksen

Övriga bilder: Sara Gunn, Jenny Rosengren

Fabrik

Brobygatan 7, 1 tr.

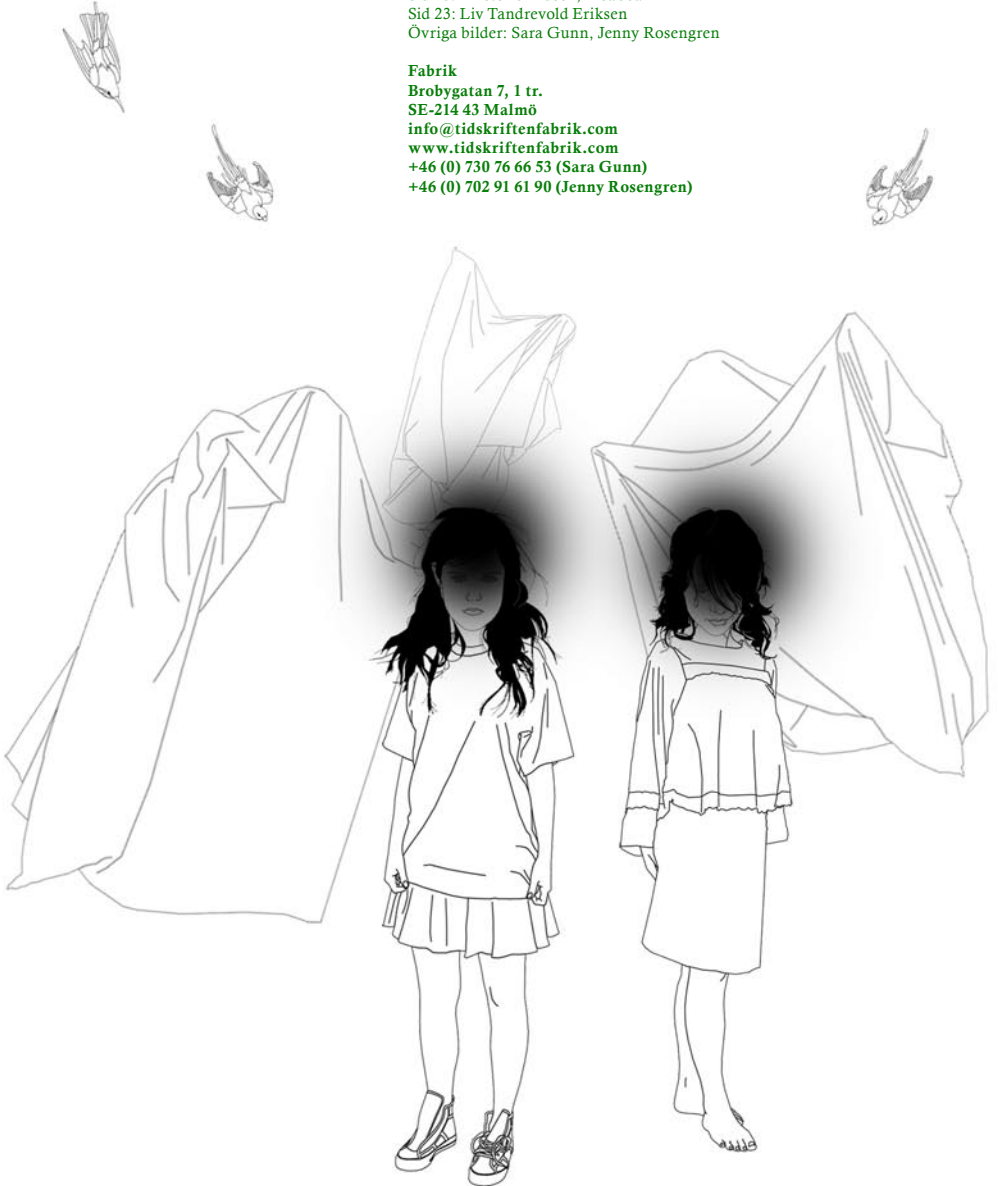
SE-214 43 Malmö

info@tidskriftenfabrik.com

www.tidskriftenfabrik.com

+46 (0) 730 76 66 53 (Sara Gunn)

+46 (0) 702 91 61 90 (Jenny Rosengren)

ISBN 978-91-85749-03-4
www.publikation.rollon.net
www.tidskriftenfabrik.com

